Maskeli Süvari ⑤

ARKASI VAR...

TREN SOYGUNCULARI

SELİM TURHAN

Kompartımanda ilk önce üç kişiydiler. Hardwicke'e giden iki komisyoncu ile Bostonlu bir kişi zade... Tren Syracuse gelince e,linde bir şemsiye ile küçük bir bavul taşıyan zayıf, avurtları biribirine geçmiş birisi daha geldi, içerdekilere başi'e selâm vererek, kapının yanındaki yere oturdu.

Dört kişi de bir an biribirlerine kaçamak nazarlar fırlattılar. Trenin düdüğü acı acı öttü ve karanlıkları yırtan makine, pençerenin önünden uçuşan kıvılcımlar savurarak yoluna devam etti. Kalın çerçeveli gözlüklü, iriyarı komisyoncu esnedi ve arkadaşına:

— Evet, dedi, "Muhakkak ki trenlerde birtakım soyguncular türedi. Geçenlerde Paycot'a giden bir arkadaş da taarruza uğramış.. Bizim Jim, tanırsın! Yanında 8000 dolar kadar varmış.. Soyguncu ile yalnız başlarına imiş'er, ortalık tenhalaştığı bir anda, herif, birden üzerine saldırmış ve baş'na ağır bir şeyle vurmuş.. gözlerini açtığı zaman hem herif savuşmuş hem de paranın yerinde yeller esiyormuş. Ama ucuz kurtulduğuna da memnun!.

Öteki komisyoncu ağzının içersinde bir küfür savurdu:

— Fena, fena. Zaman kötüleşti.

Sonra sesini alçalttı. Bostonlu ile HardZwicke'ten gelen yolcunun pek az işidebilecekleri hafif bir sesle arkadaşının kulağına fısıldadı:

— Benim yanımda 5000 dolar var. Albany'de birisine vereceğim, ama..

Sesi tekerleklerin çıkardığı gürültüye karıştı. Fakat diğer iki yolcu da onun fısıldar gibi söylediklerinin hepsini duymuşlardı. Hardwicke'ten gelen zayıf adam, gözlerini kırpıştırarak onlara bakıyordu. Kararsız bir hali vardı, ama, halinden konuşmağa katılmak istediği belliydi. Trenin düdüğü boşlukta akisler bırakarak tekrar öttü. O zaman şemsiyeli adam konuşmağa nihayet cesaret etti:

— İsmim Antony'dir baylar, dedi. "Antony Polk"

İki komisyoncu, pençerenin yanında oturan Bostonlu ona baktılar. Adam kendisi gibi zayıf bir sesle devam etti:

— Darlington'a gidiyorum ben de.. Siz diyordunuz ki tren soyguncuları çoğalmış, acaba doğru mu efendim?

Kalın çerçeveli gözlüklü komisyoncu başını salladı:

— Ya, doğru ya! Ben şimdiye kadar rastlamadım ama bir arkadaşın başına böyle bir belâ gelmiş. İnsanın yanında büyük para taşıdığını belli etmemesi lâzım, derhal haber alıyorlarmış, çünkü, böyle teşkilâtları varmış. Siz Darlington'a mı gidiyorsunuz? Biz de Peoriaya gideceğiz, oradan da Albany'ye... Gece trenlerine pek binmek istemem, fakat ne yaparsınız ki, gündüz postasını kaçırdım... Şu haydutlar meselesi hakikaten can sıkıcı bir şey!.

Mister Antony elinden bir türlü bırakmadığı çantasına daha sıkı sıkıya yapıştı. Vakit epey ilerlemiş ve gece yarısını geçmişti. Öteki komisyoncu tıraşı uzayan çenesini kaşıdı, uzun yüzlü, gözleri biribirine yakın bir adamdı:

— Eh, size bir şey söyliyeyim mi? Benim böylelerinden korkum yok. Geleceği varsa göreceği de var heriflerin.

Elini kalçasına götürü vurdu. Arka cebindeki tabancayı kastediyordu:

— Yanımda bu olduktan sonra 5000 dolar da taşırım yüz bin de!.

Bostonlu kişizade öksürdü. Gözlerinden uyku aktığı belliydi. Uykusunu yenmek için gözlerini kırpmağa çalıştığından yüzü gülünç bir hal almıştı. Fakat uyumamağa çalışmasına rağmen lâfa pek karıştığı da yoktu. Nihayet bir sigara yaktı ve Mister Antony'nin bacak arı üzerinden atlıyarak koridora çıktı. Vagon tenha idi ve koridorda kimsecikler görünmüyordu. Biraz sonra kalın çerçeveli gözlüklü komisyoncu da koridora çıktı. O da bir sigara yaktı, gelip Bostonlunun yanıbaşında durdu:

— Tuhaf bir adam değil mi şu Mister Antony? Böylelerine çok rastladığım yoktu. Vallahi size bir şey söyliyeyim mi, ama aramızda kalsın. Bu herif tam haydutların soymak için arayıp bulamıyacakları cinsten.. Garip bir adam canım, hem de paralı birisine benziyor.

— Ya, diye mırıldandı. Ama hiç belli olmaz!

Uykulu gözlerini çevirerek komisyoncunun omuzundan içeriye, komartımana baktı. Dudaklarının kenarında belli belirsiz bir tebessüm uçuşmuştu.

— Siz Peoria'ya gidiyordunuz değil mi? Galiba şimdiki istasyon!

Lokomotifin düdüğü ikisinin

(Devamı karşıki sayfada)

kulaklarını tırmalıyan bir şe - kilde uzun uzun öttü. Komis - yoncu sigarasından derin bir nefes çekerek pençereden dı - şarı baktı. Şehrin ışıkları gö- rünmüştü. Neredeyse istasyona geleceklerdi.

Bostonlu:

— Siz artık hazırlansanız, dedi. Bir dakika sonra istas - yondayız..

Sonra Albany'e gidecektiniz değil mi? Ben de oraya gidiyo- rum, her halde buluşuruz, mu- hakkak ki buluşuruz.

Komisyoncu kötü kötü sı - rıttı:

— Eh öyle tabii. İnşallah bu luşuruz.

Geri döndü, hareketlerinde sinirli bir hal vardı.

— Şu çantalarımızı alayım!

Çabuk çabuk kompartımana girdi. Bostonlu olduğu yerde duruyordu. Etrafına bakındı. İleriden bavulu elinde bir yol - cu, uyku sersemi haliyle vago- nun kapısına yürüyüp geçmişti. Biraz sonra iki komisyoncu çık tılar. Koridora bakınca Bos - tonlunun orada olmadığını gör düler. Karşıdan kondüktör ge- liyordu. Kalın çerçeveli göz - lüklü komisyoncu arkadaşının koluna yapıştı:

— Haydi ne öyle duruyorsun çabuk!.

Hızla yürüdüler, kondüktö - rün yanından geçtiler. Tren bu sırada istasyonda durmuştu. Komisyoncular basamaklardan atladılar. Birkaç yolcu daha in- mişti ama, istasyonda topu to- pu beş, on kişi vardı. Sola dön- düler, istasyon lokantasından çıkan birkaç kişinin arasından geçerek, caddeye çıktılar. Cad- deler tenhaydı ve elektrik fe - nerleri boş yolları ve binaları bütün hüviyetile aydınlatıyor- du. Gözlüklü komisyoncu:

— Otomobil şurada, dedi.

Parmağile sağda karanlıkça bir sokağı göstermişti. O ta- rafa doğru yürüdüler. Sokağın başına geldiler. Köşeyi döner- ken birden duvarın arkasın - dan bir gölge fırladı, elindeki tabancayı komisyonculara çe- virerek:

— O kadar aceleye lüzum yok baylar, dedi. Sizinle bir çift lâfım var!

İki komisyoncu kıpırdanma- ğa bile vakit bulamamışlardı. O zaman gö'ge biraz aydınlı - ğa çıktı. Bu Bostonluydu. İki komisyoncu donmuş kalmış gi- biydi, fakat bu uzun sürmedi. Kalın çerçeveli gözlüklü olan birden sola doğru fırladı ve eli arka cebine gitti, ama o anda karanlık binanın köşesinden bir gölge daha fırladı ve elin- deki tabancayı herifin sırtına dayayarak, sert bir sesle:

— Kıpırdanma! diye homur - dandı.

Bostonlu sessizliği yırtan bir kahkaha savurdu:

— Ya Mister Nathan! Size buluşacağımızı söylemiştim de- ğil mi? Eh, paraları verin ba- kalım! Güzel bir vurgun yaptı- nızdı değil mi? ama veznedarın da bu işden haberi olduğunu ve benim peşinizde olduğum - dan haberiniz yoktu. İyi bir hesap yaptınız, fakat plândaki üçüncü şahsın kim olduğunu hesaba katmadınız. Size kendi- mi tanıtayım. Nevyork polisin- den müfettiş Mac Carty!

Elindeki tabancayı sallıya- rak eğildi. O sırada nereden çıktığı belli olmıyan birkaç kişi daha çıkmışlardı. İki polis memuru da bu sırada şoför kas ketli bir adamı getirdiler. Tu- zak mükemmeldi ve Nevyork polisinin uzun zamandanberi peşinde olduğu tren soyguncu- larından Nathan ile "(Dişi ker- tenkele" namile maruf Mullard yakayı ele vermişlerdi. O za - man çaresiz suçlarını itiraf et- tiler. Mullard dışarda iken Nathan veznedarın üzerine atıl mış tabancasile kafasını vura- rak elindeki çantada bulunan paraları ele geçirmişti. Eğer Bostonlu da içerde olsaydı, iki- sini de ölümle tehdit ederek iş- lerini yapacaklarını da söyle - mişlerdi.

Biraz sonra ikisi de Nevyor ka giden bir trene bindirildi - ler, fakat bu sefer birer ko - misyoncu olarak değil, suçlu o- larak seyahat ediyorlardı.

SON

Haftaya: KAPLAN AVI

Arslan Prens

BUYÜK GEMI VE YELKENLI BIRBIRLERINDEN HIÇ UZAKLAŞMADAN ILERLIYORLAR. ARSLAN PRENS GEMISININ BUZLARA SAPLANMASINDAN KORKMAKTADIR.

ALEDA, YORGUN VE UMITSIZ TAYFA ARASINDA TIPKI ŞEN BIR KUŞ GIBIDIR. ALEDA HER FIRSATTA, TAYFAYA KENDI REISLERININ KAÇMAKTA OLDUĞUNU SOYLER. BOYLECE ONLARIN KALBINI GITTIKÇE ARTAN BIR KORKU SARAR

ARSLAN PRENS, KATI BIR SAVAŞIN KAÇINILMAZ OLDUĞUNU VE KENDİ ADAMLARININ SAYICA AZ BULUNDUKLARINI BİLIYOR! BU SEBEPTEN ELİNDEN GELDİĞİ KADAR İSTIRAHATLARINI TEMİN EDEREK, TAZE YIYECEK HAZIRLAR.

SISLER ARASINDAN YENİ BIR MEMLET BELİRIR. BOYLECE **IZLANDA** KEŞFOLUNMUŞTUR. FAKAT KAÇIRILAN KIZI DERHAL BULMAK LÂZIMDIR. KEŞFE ÖNEM VERİLMEDEN YOLA DEVAM EDİLDİ...

ARKASI VAR...

MERDİVENDEKİ ADAM

— 5 —

— Sizin sinirleriniz yorgun Miss Jones, dedi. İstirahat etmelisiniz. Maamafih hakkınız var, merdiven hakikaten karanlık. Yukarı çıkarken benim bile bazan ürperdiğim oluyor. İdareye söylemeli, bir çaresini bulup aydınlatsınlar. Bir gün bir kaza olabilir.

Bir sessizlik oldu. Hepimiz garip hislerin tesiri altındaydık. Miss Jones:

— Bora olacak galiba, havada meş'um bir şey dolaşıyormuş gibi garip bir his var içimde, dedi.

Sonra birdenbire ağlamağa başladı. Hepimiz şaşırıp kaldık. Miss Jones:

— Bir şey değil, merak etmeyin, dedi. Yalnız asabım bozuk, o kadar. Bana bir fincan kahve daha doldurur musunuz?

Canımız sıkılmıştı. Yukarı çıkarken Miss Jones hâlâ kendini toplıyamamış, durup durup hıçkırıyordu. Birinci kata gelince, asansörün önünde durduk. Ben düğmeye bastım fakat asansör gelmedi. Her halde meşguldü. Çaresiz, tekrar merdivene doğru yürüdük ve çıkmağa başladık. Nancy:

— Doğrusu şişmanlar için fena bir jimnastik değil, dedi ve alaylı alaylı güldü. Bu sözü benim için söylediğini biliyordum. Zira hep şişmanladığımdan şikâyet ederdim. Maamafih aldırış etmedim.

Bizim kata gelmiştik. Miss Jones:

— Hastabakıcılık, hiç de gıpta edilecek bir şey değil, doğrusu dedi.

Birden durakladı ve dördüncü kata giden basamaklara baktı. Hepimiz oraya doğru döndük. Nancy:

— Ne var Miss Jones? diye sordu.

— Bilmem, basamaklarda bir şey kımıldıyor gibiydi.

Biran, karanlık merdivene baktık, fakat bir şey göremedik.

Nancy:

— Sizin asâbınız bozuk Miss Jones, dedi. Bir şey yok.

Miss Jones bir tek kelime söylemeden, hastanenin mecanî kısmı olan Batı Servisine gitti. Biz Nancy ile beraber kendi servisimize doğru yürüdük.

Etraf sessizdi. Ellen, herhalde odalardan birinde meşguldü. Her şeyin yolunda gittiğini düşünerek hastamin odasına girdim ve.. şaşırdım. Mr. Melady'nin yatağı boştu. Yandaki banyo odasına baktım, orada da yoktu. Derhal dışarı çıktım, koridora, Dione Melady nin odasına baktım. Fakat hastamı bulamadım. İçimde bir endişe uyanmıştı. Ne yapaca -

(Devamı karşıki sayfada)

ğımı şaşırdım. Bu sırada 301 No. lu odadan Ellen çıktı:

— A! Miss Keate, hastanızı arıyorsunuz değil mi? dedi. Mr. Melady yukarıda.

— Yukarıda mı?

— Evet efendim. Doktor Harrigan onu derhal ameliyat edeceğini, söyledi. Hattâ sedyeye bile kendisi yerleştirdi. Ameliyatı bir an evvel yapması lâzımmış, sabahı bekliyemezmiş. Bunu size haber vermemi ve sizi gelir gelmez, derhal yukarıya yollamamı söyledi.

— Olur şey değil. Ellen, yanlış olmadığına emin misiniz?

— Eminim efendim. Dr. Harrigan'ın Mr. Melady'yi sedyeye yatırdığını gözlerimle gördüm.

Yanımıza Nancy geldi:

— Sen bu işe ne dersin Nancy? dedim.

Nancy başını salladı, Mr. Dione hakkında anlaşılmaz bir iki kelime mırıldandı ve hastanın odasına doğru yürüdü.

Ameliyat odası, dördüncü katta, tam üstümüzdeydi. Asansöre doğru koşarak, düğmeye bastım ve bir dakika, boşuna bekledim, asansör gelmedi. Öfkelenerek merdivene yaklaştım ve basamakları dörder dörder çıkmağa başladım.

Dördüncü katta kimseler yoktu. Hastanenin bu kısmında ameliyat odaları, X ışınları tedavi salonları lâboratuvarlar bulunuyordu. Ameliyatlarda yardım eden hususî hastabakıcılardan hiçbiri uyandırılmamıştı, Dr. Kunce'de uyuyordu galiba Zira koridorlarda yalnız gece lâmbalarının kırmızı ışığı parlıyordu. Hayret ederek ameliyat odasına doğru yürüdüm. Daha kapıya yaklaşmadan, burnuma eter kokusuna benziyen garip bir koku geldi ve genzim yandı.

Ameliyat odasının kapısı kilitli değildi. İçeri girdim. Tavandaki lâmbadan, duvarlara, camlı dolaplara bol bol ışık dökülüyordu. Fakat ameliyat masası boştu ve odada kimseler yoktu.

Heyecanlanarak, tuvalet odasına, bekleme salonuna baktım. Her girdiğim yerde elektriği yakıyor, etrafıma bakınıyordum. Fakat ne hastamı ne de Doktor Harriganı buldum. Acaba onlardan daha evvel mi çıkmıştım?. Fakat bu nasıl olurdu? Ameliyat odasının kapısı kilitli değildi ve içeride elektrik yanıyordu. Demek ki birisi kapıyı açmış, odaya girerek ışıkları yakmıştı. Bundan başka, ameliyat masasının yanında tekerlekli bir sedye vardı... Sedyeye yaklaşarak, üstündeki çarşafın markasına baktım. "3 D" idi. Bu bizim servisin markasıydı. Demek ki sedye bizim servisten getirilmişti.

Biran düşündüm: acaba Peter Melady neredeydi? Doktor Harrigan nereye gitmişti? Bir şey anlıyamadım, ameliyat odasından çıktım, asansöre yaklaştım. Fakat düğmeye bastığım halde, asansör gene işlemedi, ben de, koşarak, üçüncü kata, bizim servise indim.

Heyecan içindeydim, kalbim hızlı hızlı çarpıyordu. Bunun saçma bir şey olduğunu biliyordum ama kendime hâkim olamıyordum. Doktor Harrigan'ın ameliyatı ertesi sabah yapmağa karar vermişken fikrini değiştirmiş olması bir fevkaâdeliğe delâletti.

Üçüncü kattaki koridorda kimse yoktu. Bazı odaların kapısında, hastabakıcıları çağırmak için kullanılan ışıklı işaretler yanıyordu. Bunlara henüz kimse cevap vermemişti galiba. Dione Melady'nin odasından boğuk konuşmalar duyuluyordu.

Telefonun başına gittim. Tam telefon edeceğim sırada, 302 No. lu odanın kapısı hızla açıldı ve dışarı Ellen çıktı. Başlığı biraz arkaya koymuştu. Şaşkın bir hali vardı. İhtimal ışıklı işaretleri görmüştü. Genç kızı durdurarak:

— Ellen, dedim. Doktor Harriganın Mr. Melady'yi yukarı götürdüğüne emin misiniz? diye sordum.

Ellen yüzüme hayretle baktı:

— Tabiî, Miss Keate. Doktor Harrigan Mr. Melady'yi sedyeye yatırırken ona ben yardım ettim, nasıl emin olmam.

— Doktorla beraber ameliyatodasına çıktınız mı?

— Hayır Miss Keate. Biz hastayı sedyeye yatırırken bir çok ışıklı işaretler yanmıştı. Dr. Harrigan: "Siz onlara bakın, ben hastayı tek başıma da çıkarabilirim" dedi.

— Beni niçin beklemedi? Mr. Melady'yi odasında bıraksaydı ya, ben gelince onu götürürdüm.

(Arkası var)

Kara
MASKE

Pazartesi günleri çıkar haftalık mecmua

Sahibi ve yazı işlerini fiilen İdare Eden.
Yazı İşleri Müdürü
HÂMİD ŞENDUR
Yazı ve Teknik Sekreter
Karlotti Pietro

Basıldığı yer:
Kapak: Alâeddin Kral Mat.
İç baskı ve dizgi: VAKIT Basımevi
Adres: Vakıt Yurdu kat II
Posta kutusu: 448

Sayısı: 10 Kuruş
ABONE ŞARTLARI
Yıllık: 5, altı aylık: 2,5 lira
Yıl: 1 — Cilt: 1 — Sayı: 5
24 KASIM 1947

RADYOLU POLİSLER ⑤

ARKASI VAR...

ÇOCUK ALEMİ

47 inci sayısiyle 3 üncü cilde yepyeni bir şekilde başlıyor.

TARZAN, X—9, DAN VİNSLOW, YILDIRIM ŞERİF, TONGUÇ, PRENS ALİ

Baştanbaşa Resimli Macera Romanları

BEKLEYİNİZ !

5 BAY TEKİN 5

Acaip Mahlûklar Diyarında

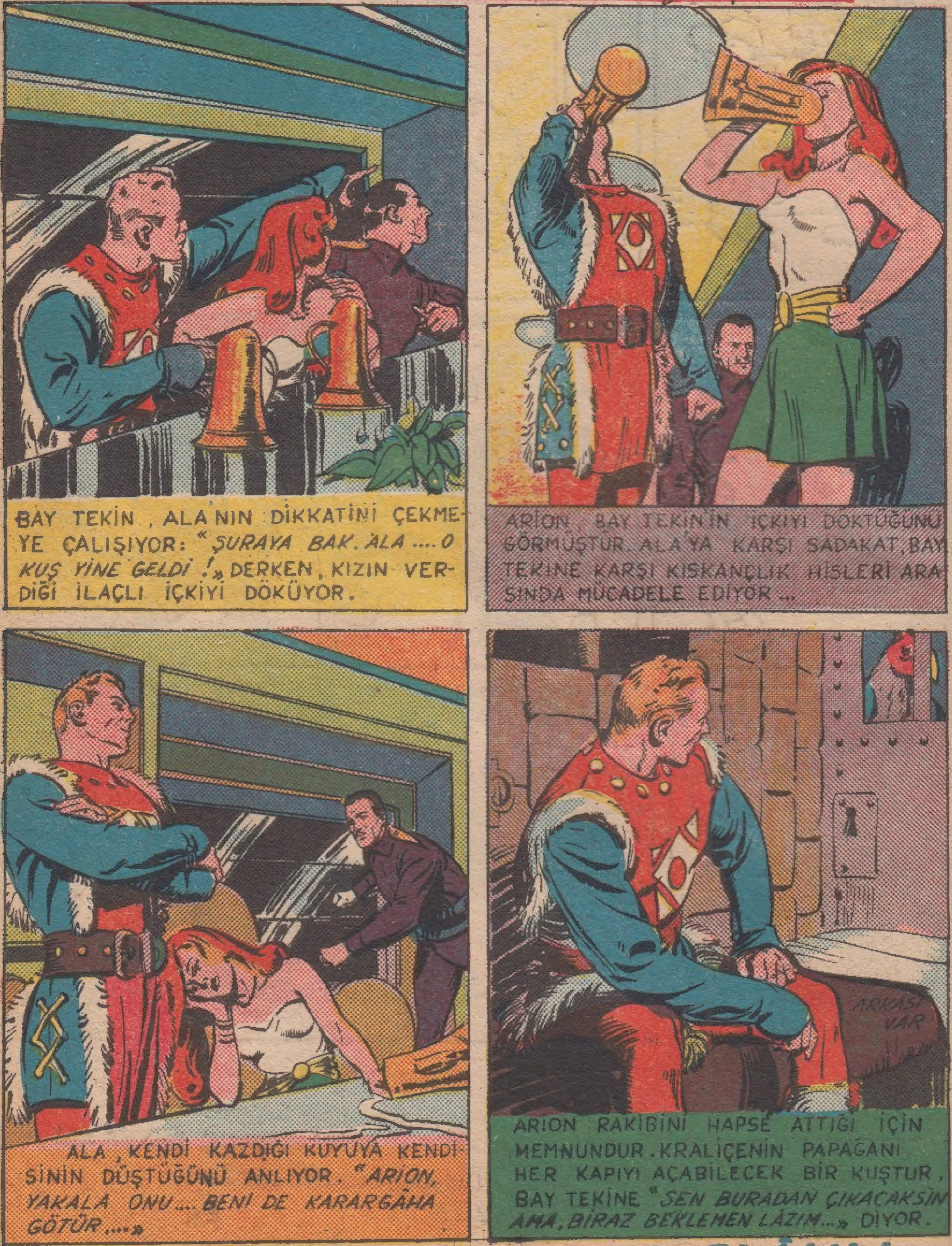

haftaya : KAÇIŞ PLÂNI!